

Denne novellen er hentet fra boka *Korta stycken* av den finlandssvenske forfatteren Johan Bargum. Bruk teksten når du svarer på oppgavene.

Du har jo sykkelen din

Du har jo sykkelen din, sier mamma. Så nå er jeg ute og sykler med den. Bakgården er tom, bare Jakobssons gamle katt sitter på et søppelspann og slikker seg om munnen. Jeg sykler i åttetall. I natt drømte jeg at jeg sto på skøyter i en konkurranse, jeg hadde lysegul, tynn kjole og rød sløyfe i håret, jeg gled frem over isen i åttetall, sakte, sånn som de gjør. Fru Åkesson skal ut og lufte hunden, den er like liten som en nyfødt gris, Jakobssons katt kikker interessert på den. Bakgården er tom, for både Stina og Kerstin har reist med de andre. Det er ikke lett å sykle i åttetall med Svantes gamle sykkel som jeg fikk til bursdagen i forgårs, den er litt for stor for meg. Jeg lurer på om snøleopardene har fått unger. Stina og Kerstin hadde matpakke med seg da de dro, brødkiver og saft. Læreren fortalte at skolen dessverre ikke hadde råd til å betale for hele utflukten, det var sånn tidene var, sa hun. Jeg har lagt steiner i to sirkler på asfalten for å gjøre åttetallene finere. Et fly dundrer inn over hodet på meg, de kommer så lavt akkurat her, vi bor så nær flyplassen. Kjære deg, det har vi ikke råd til, sa mamma. Av og til synes jeg litt synd på henne, hun så så lei seg ut da hun sa det. Kerstin påstår at det er massevis av apekatter der med bare, lyserøde rumper. Svante rusler i vei med fotballen sin under armen, og så snart han har rundet hushjørnet, har han tenkt å tenne en sigarett, det vet jeg, men det vet ikke mamma. På skolen sa jeg at jeg ikke hadde lyst, vi har nettopp vært der, hele familien, sa jeg. Læreren så litt på meg, og jeg lurer på om hun forsto at jeg løg, men hun sa ingenting. Aller helst ville jeg ha sett tigrene, de er visst veldig store. Jeg tror det begynner å regne snart. Håper ikke Stina og Kerstin blir våte.